ANUL XII. No. 1311 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 30 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

O reformă care se impune

Arbitri proști sunt în toată lumea. Mai mulți chiar decât cei buni, pentru că, altfel proporționați, aproape că nici nu ar fi băgați în seamă. Pretutindeni unde se joacă football și există public, prilej de fluerat arbitrii se găsește ori de câte ori un match este mai strâns, sau ori de câte ori arbitrul încearcă să-l „strângă" cu dela sine putere. Există așa dar și o categorie a arbitrilor de rea credință, pentru cari un match de football înseamnă sau o experiență pentru realizarea cine știe cărei noui formule de arbitraj, sau pur și simplu o posibilitate facilă de a-și satisface anumite exigențe de ordin personal.

Primii, arbitri proști, adică acei cari nu au nici pregătirea și nici autoritatea să conducă o partidă strânsă, sunt cei mai puțini periculoși. Secunzii, arbitrii de rea credință sunt o adevărată pacoste. Unii pot fi șlefuiți, alții nu pot fi îndreptați.

Iată teoria arhicunoscută a arbitrului de football. Este așa zisa definiție a arbitrului capabil să stârnească protestul spectatorilor, să atragă urgia mulțimii și, uneori, chiar reacția contondentă.

Dacă am reamintit aci teoria aceasta, este pentrucă am ținut, acum la începutul unui sezon care se anunță foarte animat, să scoatem în evidență lipsuri regretabile pe cari le vădesc o bună parte din arbitrii noștri. Arbitrii puși să vegheze la buna desfășurare a unui sport care și-a creiat un public extrem de pretențios, cunoscător deopotrivă al jocului și al regulamentelor propriu zise.

Este de constatat în primul rând și asta până la proba contrarie, că în galeria arbitrilor proști pe cari îi avem și noi ca și celelalte țări (alături de cei buni), categoria secundă, adică a celora de rea credință, lipsește cu totul, sau aproape cu totul. Cealaltă categorie, a arbitrilor proști — pur și simplu — este copios reprezentată, în București ca și în restul țării.

Nu facem din aceasta nimănui un cap de acuzare. Nici arbitrilor respectivi și nici organelor cari i-au înzestrat cu o calitate plină de răspundere. Arbitrii n'au vină, pentrucă — de vreme ce buna lor credință nu are cum să fie contestată — nepriceperea atârnând de alți factori de cât de voia lor — încurcăturile pe cari le provoacă sunt la fel de naturale ca și vântul, ploaia sau furtuna. Iar organele, la fel de nevinovate, de vreme ce footballul necesitând neapărat arbitri, s'a acordat această calitate tuturor acelora cari s'au declarat gata s'o primească...

Așa dar, după cum se vede, o lipsă generală de vină, o bună credință necontestată și... un football care suferă din greu.

Duminică la Venus s'au petrecut însă fapte cari au întrecut și limita obișnuită. Fapte — de arbitraj — cari au dat naștere la comentarii întinse pe tot lungul unei săptămâni și aceasta pentrucă se joacă în fiecare Duminică. Și așa mai departe. Iar arbitrii rămân aceiași, neschimbați, datorită unei organizări corporative foarte severe, în cadrul căreia azi nu mai poate intra oricine. Cel ce a apucat să intre are drepturi câștigate, cari se îngroașe proporțional cu vechimea. Ceiace înseamnă că atâta vreme cât deține un grad în corporație, are și drepturile — neretribuite de altfel — de a arbitra.

Footballul însă nu-și poate îngrădi evoluția naturală într'un calapod atât de incomod ca cel al arbitrajului de azi. El are alte mijloace și de aceia nu se poate opri în drum pentru a aștepta să fie ajuns din urmă de prețiosul său auxiliar.

Acesta însă trebue să facă sforțări pentru a ține alura. Este ceiace am cerut întotdeauna aci și ceiace cerem azi cu mai multă hotărire ca oricând.

Mijloace de îndreptare sunt. Și bănuim că există și bunăvoință la cei cari au datoria să le încerce, astfel că un reviriment încă mai e posibil.

Asociația arbitrilor este azi o instituție foarte bine închegată. Condusă de oameni prețuiți, cu cadre vaste și cu posibilități de control destul de mari. Membrii săi, facilitează prin disciplina aproape militărească, experimentarea oricărei reforme, astfel că propunerea de mai jos este perfect realizabilă.

In chiar cursul acestui sezon, o comisie alcătuită din cei mai competenți arbitri ai noștri, să supună unei reexaminări severe, pe toți colegii cari au dat prilej de nemulțumiri în ultima perioadă de activitate propriu zisă. Un examen atât teoretic cât și practic, în care să nu se țină seamă de considerentul vârstei, vechimei și... drepturilor câștigate. Cei cari vor dovedi că greșelile din trecut n'au nici o legătură cu lipsa cunoștințelor regulamentare, sau cu anume lipsuri de alt ordin, să fie menținuți în cadrul activ. Ceilalți să fie puși la rebut și înlocuiți treptat cu elemente noui și — de data asta — mai bine selecționate ca în trecut.

Este o propunere pe care nu noi o facem pentru prima oară. Propuneri similare s'au făcut și în apus, când situația devenise la fel de alarmantă ca la noi. Acolo, au fost însă acceptate și puse în aplicare cu folos.

La noi acceptarea ei este mai puțin probabilă, pentrucă suntem un popor tradiționalist.

Dar, cine știe...

Voinicii Cupei României . . .

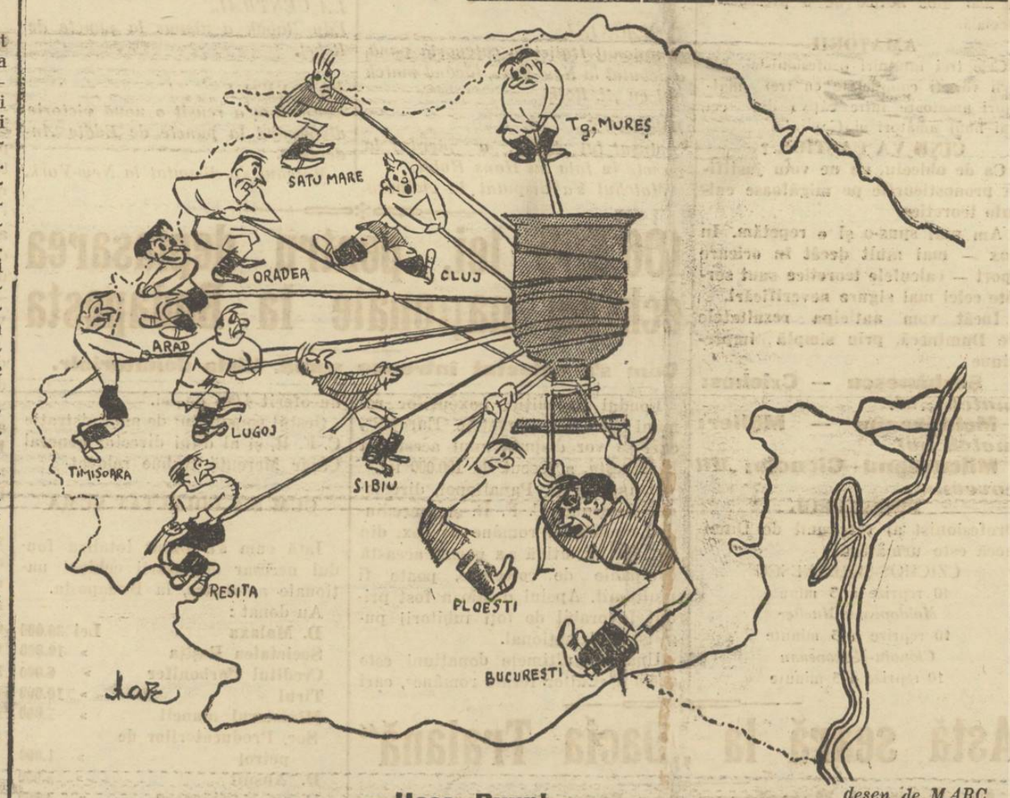

— Hooo, Rupp!... desen de MARC

F. R. F. A. și terenul dela Șosea

D. T. Davila ne explică intențiunile Rombolului. — De ce a cerut F. R. F. A. terenul dela șosea

Se știe că față de desvoltarea footballului și micșorarea numărului terenurilor de joc, s'a pus o problemă foarte delicată și anume: unde se vor găzdui numeroasele matchuri ale categoriilor inferioare?

F. R. F. A. s'a gândit că s'ar fi putut utiliza unul sau două din terenurile dela șosea. Simpla exprimare a acestei intențiuni, a alarmat cercurile rugbyste.

Unul din ecourile acestei alarmări, a fost înregistrat și în coloanele ziarului nostru. Iată de ce, pentru a pune lucrurile la punct, am socotit utilă înregistrarea declarației făcute de d. T. Davila, președintele Biuroului Federal F. R. F. A.

O CONLUCRARE

«Alarmarea rugbyștilor mă surprinde. F. R. F. A. nu s'a gândit la o substituire, ci pur și simplu la o conlucrare cu rugbyul. Pentru matchurile oficiale și amicale, cari se dispută Duminecă, avem nevoie de un număr mai mare de terenuri.

«In nici un caz, nu ne-am gândit să privăm federația de rugby de terenurile de care are nevoie.

«Sportivitatea conducătorilor federației noastre este îndeajuns de cunoscută și nu li se pot imputa atari intențiuni.

«Dela început ne-am gândit să nu stingherim interesele rugbyului.

Știm că la terenul dela șosea se percepe o taxă de intrare. Ori încasările ar spori prin contribuția spectatorilor dela football.

«Intr'un cuvânt, totul a avut forma unei conlucrări și nici decum a unei imixtiuni supărătoare».

D. T. DAVILA

Constituirea federației internaționale de rugby

In fine, Franța, renunțând la atitudinea dubioasă de până acum și participând efectiv la constituirea noului for de conducere al rugbyului european, s'a ajuns în adunarea dela Hanovra, în ziua de Duminică 25 Martie, să se constitue mult așteptata federație a rugbyului amator.

România a fost reprezentată la această adunare prin d. Dragu, fostul căpitan al T. C. R.-ului.

Ca prime puncte ale programului internațional din acest an s'au stabilit următoarele întâlniri:

14 Aprilie 1934: Italia-Catalonia în Spania.

21 Aprilie 1934: ITALIA-ROMANIA, la Bologna.

27 Mai 1934: Germania B-Cehoslovacia- la Praga.

27 Mai 1934: ROMANIA-ITALIA, la București.

18 Noembrie 1934: Germania B-Olanda, la Utrecht.

Din acest program desprindem datele întâlnirilor Italia-România.

Este drept că se căzuse de acord asupra primei date de 21 Aprilie 1934, însă noi am cerut data de 14 sau 15 Aprilie.

Incontestabil că față de acest calendar internațional, în care Italia joacă la 15 Aprilie cu Catalonia, deplasarea formației noastre naționale la Bologna va avea loc la 21 Aprilie 1934, iar returul la 27 Mai, la București.

R. V.

Gh. Nițescu a fost înlocuit cu Ilie Petrescu

Inlocuirea a fost telegrafiată eri la Budapesta. — Am prevăzut această înlocuire.

Acum nouă zile, în «Gazeta Sporturilor» cu data de 21 Martie, am înserat următoarea informație:

Comisiunea de selecție a FRB a hotărât ca amatorul Gh. Nițescu din gruparea «Box Carpentier» să reprezinte România în Campionatele europene dela Budapesta, la categoria mijlocie.

Selecționarea lui s'a impus în urma victoriei înainte de limită, pe care a obținut-o asupra lui Gh. Tofan.

Dar... Nițescu neglijează antrenamentul impus de managerul echipei naționale.

Eri seară, atât Chirilă Dan cât și Eftimie Mihăilescu, maestrul lui l-au așteptat mult și bine să vină la antrenament, la Tir.

Iar d. Radu Ottulescu — managerul echipei — nu l-a putut verifica niciodată forma.

Astfel stând lucrurile, nu este exclus ca «Federația de box» să revină asupra selecționării lui, preferând să se prezinte la Budapesta fără reprezentant la categoria mijlocie, decât cu un reprezentant care refuză să se antreneze.

Avertizat de noi, Nițescu a făcut eforturi extraordinare, și a venit o dată la Tir.

Apoi, a dispărut din nou...

INLOCUIREA

Sesizat de Chirilă Dan — antrenorul echipei — și de d. Radu Ottulescu — managerul selecțiunei naționale — comitetul «Federației de box» a decis eri înlocuirea lui Nițescu cu Ilie Petrescu (CFR). Telegrafiind și la Budapesta, modificarea de ultimă oră a echipei noastre reprezentative.

Măsura comitetului FRB întrunește adeziunea noastră, totală.

O și prevăzusem dealtfel...

Gef.

Las' că-l tai eu...

Mai sunt încă suporteri nervoși. Gata, la cea dintâi gafă a arbitrului, să huiduiască întâi, să-și strângă pumnii apoi și să năvălească pe teren pentru o lecție de pugilat, imposibil de stăvilit.

Eri la Cluj, de pildă, eliminarea (din joc) a lui Surlașiu i-a atras arbitrului eliminarea (din gură) a câtorva măsele, după cea mai autohtonă artă dentară (Exemplele depărtate, în materie de suporteri nervoși, sunt cele mai precaute...).

Dar, oricât de nervoși ar fi suporterii dela Cluj și chiar cei (curaj Castor!...) din Capitală, vremurile eroice ale eroicelor intervenții ale galeriei, au trecut (Slavă Domnului!...).

Mai sunt și astăzi galerii explozive. Nu se compară însă nici pe departe cu cele cari făcuseră acum câțiva ani faima terenului... A mai multor terenuri din Capitală. Pe atunci, nu era nevoe de arbitri gafeuri, pentruca footballul să fie completat cu unul sau mai multe matchuri de box. Fulmicotonul bătăilor plutea în aer. In tribună. Pe teren. La poartă. La cabine. Pretutindeni.

Iar scânteia de explozie era furnizată de orice. De un simplu pretext.

Roșianu de pildă a fost obligat să aplice câteva perechi de palme unui suporter, care-l provocase acum câțiva ani, din plin senin. Scena s'a petrecut la Venus mi se pare. Intr'un colț, continuând o discuție, Roșianu ajunsese la ciosvârta aceasta de afirmație:

— E neapărată nevoe de erudiție!

— Ce erudiție, mă Nea Cutare? s'a repezit un suporter venusist, neinformat asupra punchului lui Roșianu.

Și — bine înțeles — în mai puțin de o secundă, două perechi de palme au scăpărat pe obrazul suporterului, răvășit sub lovituri, undeva pe sub tribună. (Pentru orice propuneri de matchuri, stau la dispoziția organizatorilor de box, în fiecare zi la «Gazetă». A se adresa: Castor, manager neoficial. Burse după învoială).

— Să-mi spună mie «Nea Cutare?» își explica apoi Roșianu victoria.

Oborenii erau cei mai temuți «bătăioși». Când intrau pe un teren străin oricare ar fi fost, primul lucru pe care îl căutau era «pricina». Și dacă — după tentative repetate — nu găseau niciun client, se adresau întregei tribune, într'o provocare generală:

— Nu ne înjură, nimeni?...

Astăzi, toată lumea s'a potolit. Și chiar oborenii — cari nu se temeau altă dată să provoace o tribună întreagă — s'au blindat într'o liniște foarte precaută.

Dovada? Iat-o!

Acum câțiva ani, când se anunța la București un match Unirea — C. A. O., oborenii îl așteptau cu o încredere nestingherită:

— C. A. O.? Să poftească!

Nici astăzi nu se tem de orădeni. Dar, asta nu l-a împiedicat aseară pe d. Nicu Lucescu — simpaticul conducător oborean — să ne cheme aseară, după cutremur la telefon:

— Ai văzut? m'a întrebat speriat d. Lucescu.

— Să-ți spun drept, mai mult am simțit! i-am răspuns sub impresia că iar se mișcă lampa.

— Și știi care-i cauza?

— Nu știu. Să întreb Observatorul astronomic. O fi căzut Nae Munteanu din pat!

— Nu e asta! m'a repezit d. Lucescu. A fost opera C. A. O.-ului care a vrut să-mi sperie jucătorii.

— Serios?

— Dacă-ți spun eu! O să fac o plângere și la Federație...

Dar, fiindcă veni vorba de d. Nae Lucescu.

Oriunde, în București, s'au întâmplat scandaluri. La Obor însă, mai puțin ca oriunde. Și nu fiindcă oborenii ar fi mai puțin irascibili. Ci, fiindcă întotdeauna a intervenit împăciuitor d. Lucescu, potolind spiritele și evitând — prin fel de fel de stratageme — scandalurile.

Intr'o zi, am fost martorul unei astfel de scene.

Se juca matchul Unirea... N'are importanță ce match. Arbitru era... Asta ar fi important de știut, dar nu spun.

Și bine înțeles că arbitrajul era execrabil.

— Huooo! izbucnea galeria, din ce în ce mai violent.

Arbitrul, însă, continua să recidiveze, fluerând cele mai abracadabrante greșeli.

— Huooo! se congestiona galeria, din ce în ce mai învrăjbită.

Pe marginea terenului, d. Lucescu patrula din ce în ce mai iute și mai îngrijat.

Bătea un suporter pe umăr, îl strângea pe altul de gușe, se oprea în fața unui grup rugându-l: «fiți mă, băeți de treabă!» și-și continua apoi marșul, căznindu-se să păzească arbitrul care se încăpățâna să cadă din gafă în gafă.

Și, la un moment dat, explozia. Deslănțuit dintr'un colț, un suporter a apărut pe teren, ca un ciclon irezistibil.

— Ce e? l-a întrebat Nea Nicu.

— Il tai! a răcnit suporterul, scoțând un cuțit de cismărie, desprinzându-l dintr'un toc de piele și încercându-i tăișul pe un fir de păr smuls din mână.

O secundă, d. Lucescu a rămas trăznit. Neștiind ce să facă. Apoi, s'a înseninat sub inspirația care îl invadase. A luat cea mai fioroasă poză pe care a avut-o vreodată și smulgându-i cuțitul din mână, a izbucnit:

— Las' că-l tai eu! Eu îl tai!...

Și a dispărut cu cuțit cu tot, din fața suporterului luminat de gândul că tot va fi tăiat arbitrul...

Castor

Etapa de Duminecă a Cupei României

14 matchuri între echipele cele mai calificate

Cu excepția a două matchuri, întâlnirile prevăzute în programul de Duminecă al Cupei României se vor desfășura conform itinerarului. Se vor disputa 14 matchuri în diferite centre sportive ale României. Etapei de poimâine, se cuvine să-i acordăm o importanță mai mare ca celor de până acum. Ea formează prima filă din cel mai interesant capitol al probei.

Căci, după cum am mai spus, Cupa României este competiția destinată marei popularități și cu siguranță că va reuși să galvanizeze interesul întregei familii a footballului românesc. Apreciați emoțiile cari le va procura deacum încolo diferitelor clanuri de suporteri, urmăriți mulțumirile cari le poate procura celor mici ce se vor măsura cu cei mari, nu neglijați că în football ameliorarea are ca izvor contactul între valorile cele mai diferite și veți vedea marea semnificație a Cupei României.

Pentru emulația dintre cluburi competiția aceasta — creatoarea unei rivalități sportive și deci cavalerești — va însemna cel mai rodnic teren.

Footballul românesc va câștiga enorm, iar grupările chemate să joace un rol în etapele decisive, vor găsi în ea resursele unei existențe prospere.

*

Dar să nu neglijăm altă latură a acestei frumoase competiții. Contactul între reprezentanții sportivi, din centrele cele mai îndepărtate și altceva mai caracteristic: o penetrațiune de mult așteptată.

Nimănui nu-i poate scăpa din vedere faptul ca Avântul din Buzău joacă la Timișoara, împreună cu o echipă bucureșteană, sau că Olympia din București poposește la Arad și Juventus la Reșița. Fără Cupa României, câți ani ar fi trebuit ca Avântul din Buzău, Sportul Studențesc sau Olympia din București să formeze programul marilor centre sportive din Ardeal?

Evident această penetrațiune nu va da imediat roadele cari le așteptăm. Semnificația ei și rolul pe care îl va juca în desființarea unui anumit sectarism sportiv, nu se pot însă ignora.

*

Sub raport technic, etapa de Duminecă nu e lipsită de însemnătate. Ea ne va îngădui stabilirea unui instructiv raport de forțe, între echipele divizionare și celelalte formațiuni din țară.

Un număr destul de important de echipe provinciale se vor valorifica și poate cu acest prilej să apară elementele necesare cadrului echipei naționale.

Sorții au fost cam inegali. Au dat Bucureștilor, Petroșanilor, Târgul Mureșului, Reșiței, Clujului, partide echilibrate și celorlalte orașe întâlniri disproporționate.

Credem că Duminecă seara vor mai fi în luptă pentru Cupa României: CAO, Ripensia, CFR, Phoenix, Venus, Olympia CFR, UDR, AMEFA, Crișana, Chinezul, Tricolorul, CAT, Transilvania și Jiul.

b.

Primăriile de sector la lucru

Frumoasele inițiative ale d-lui primar Gh. Orleanu.

«Atâta timp cât oficialitatea nu va fi definitiv câștigată, pentru cauza sportivă, mișcarea noastră nu va putea intra pe adevăratul ei făgaș» a spus un popular pontif.

A avut dreptate și e cazul să constatăm în acest domeniu, o sensibilă ameliorare.

Astfel, după frumoasele realizări în domeniul construcțiilor sportive, trebue să subliniem eforturile actualilor edili în opera de difuzare a sportului.

In sectorul IV de verde, d. Gh. Orleanu, primarul cartierului, susține cu vorba și fapta toate manifestațiile sportive, oferind diferitelor instituții un sprijin material cât se poate de important.

Duminecă cele două crossuri ale școlarilor, sunt dotate cu trofee prețioase, cari vor fi un stimulent pentru o participare cât mai populată și o emulație selectivă.

Primăriile de sector ar trebui să imite însuflețirea celor de la verde, când e vorba de încurajarea sportului.

Numărul viitor al ziarului nostru va apare Luni dimineață la ora 5 IN 8 PAGINI MARI